

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 11. 2015, č. j. 31 Af 33/2015 - 55,

t a k t o :

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 11. 2015, č. j. 31 Af 33/2015 - 55, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 3. 2. 2015, č. j. 1472/15/5100-41451-711055.

Protože stěžovatel v řízení o kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud mu zaslal formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ a vyzval ho k jeho pravdivému a úplnému vyplnění ve lhůtě jednoho týdne. Na tuto výzvu, doručenou dne 14. 12. 2015, stěžovatel ve stanovené lhůtě nereagoval.

Usnesením ze dne 23. 12. 2015, č. j. 7 Afs 308/2015 - 17, proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že žádost o osvobození od soudních poplatků se zamítá. Stěžovatel byl tímto usnesením současně vyzván, aby ve lhůtě 7 dnů zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč s tím, že byl poučen o následcích nezaplacení zákonem stanoveného poplatku ve stanovené lhůtě. Stěžovatel však soudní poplatek ve stanovené lhůtě, a ani později, nezaplatil.

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Pro danou věc jsou irelevantní podání stěžovatele, která byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 28. 12. 2015, resp. dne 15. 1. 2016. Stěžovatel ani k jednomu z nich nepřiložil vyplněný formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“

a nedoložil tak, že by splňoval podmínky pro osvobození od soudních poplatků, resp. pro ustanovení zástupce. Pokud stěžovatel uváděl, že tento formulář doručil k jiným věcem vedeným u Nejvyššího správního soudu a poukázal na řízení vedená pod sp. zn. 3 As 235/2015, 4 Afs 264/2015, 7 Afs 306/2015, v těchto řízeních nebyl stěžovatel rovněž osvobozen od soudních poplatků. V citovaných podáních neuvedl stěžovatel žádné nové skutečnosti, které by mohly zpochybnit správnost závěru vysloveného v usnesení ze dne 23. 12. 2015, č. j. 7 Afs 308/2015 - 17. Ve smyslu konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků nutno rozhodnout pouze tehdy, pokud jsou v ní uvedeny nové skutečnosti (viz např. rozsudky ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3 Ads 43/2007 - 150, ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 - 67.). V posledně citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud vyslovil, že „o podané žádosti o osvobození od soudního poplatku musí být rozhodnuto dříve, než soud pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Toto obecné pravidlo však má své výjimky, neboť jeho mechanické uplatňování by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakovaním stále stejných žádostí a rozhodnutí o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení.“ Stejně vyznívají i rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2011, č. j. 4 As 38/2011 - 71, ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 As 38/2012 - 17, ze dne 28. 7. 2011, č. j. 8 As 65/2010 - 106, a ze dne 17. 12. 2013, č. j. 9 As 103/2013 - 23. V daném případě nelze odhlédnout ani od toho, že v evidenci Nejvyššího správního soudu bylo vedeno ke dni podání kasační stížnosti několik desítek spisů vedených z podnětu stěžovatele, které vykazují znaky sériovosti a stereotypnosti (srv. rozsudky ze dne 7. 6. 2012, č. j. 2 As 82/2012 - 13, ze dne 17. 12. 2015, č. j. 1 As 259/2015 - 18, ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004 - 48, publ. pod č. 869/2006 Sb.) a většinou končí zastavením řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku i přes výzvy k zaplacení soudního poplatku a poučení o následcích. Stěžovateli je tedy dobře známo, že má zaplatit soudní poplatek, popř. prokázat, že splnil zákonné podmínky pro osvobození od soudního poplatku.

Jelikož stěžovatel ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem, a ani následně, soudní poplatek splatný podáním kasační stížnosti nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení podle ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože o tomto mimořádném opravném prostředku bylo rozhodnuto bez zbytečného prodlení po nezbytném poučení účastníků řízení a obstarání podkladů nutných pro rozhodnutí.

Podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. února 2016

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu